

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 21C/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222201170
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Madarász
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:222201170.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudcom JUDr. Róbertom Madarászom, v právnej veci žalobcu : Rozhlas a televízia Slovenska, IČO: 47 232 480, so sídlom Mlynská dolina, Bratislava, proti žalovanej : Z. C., T.. XX.XX.XXXX, H. K. M. XX/XX, Š., o zaplatenie 300,04 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 148,48 eur, pokutu vo výške 17,- eur, poštové sadzby spojených s vymáhaním vo výške 1,85 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 134,56 eur zastavuje.

III. Žiadna zo strán konania nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca svojím návrhom doručeným súdu dňa 06.04.2022 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 300,04 Eur spolu s prísl. a náhrady trov konania. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaná je zo zákona platiteľom úhrady za služby verejnosti (ďalej len „úhrada“) podľa § 3 písm. a) zák. č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákona“) vo výške 4,64 Eur podľa § 6 ods. 1 Zákona s periodicitou platenia úhrad: mesačná, v zmysle § 7 Zákona. Žalobca kontrolou úhrad v zmysle § 8 Zákona zistil, že žalovaná ku dňu podania tohto návrhu na tunajší súd nezaplatila úhradu v zmysle Zákona za kontrolované obdobie 01.10.2016 - 30.11.2021. Žalobca v zmysle § 10 ods. 2 Zákona písomnou výzvou zo dňa 03.11.2021 odoslanou prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., vyzval žalovanú na zaplatenie omeškanej úhrady a na zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy. Nakoľko žalovaná nezaplatila úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia uvedenej výzvy, je žalovaná povinná v zmysle § 10 ods. 3. Zákona zaplatiť aj pokutu. Dlh žalovanej predstavuje sumu 283,04 eur, ktorá pozostáva z 61 neuhradených mesačných predpisov v kontrolovanom období 01.10.2016 - 30.11.2021. Výška dlhu je súčinom počtu neuhradených predpisov v kontrolovanom období a sadzby úhrady v zmysle § 6 ods. 1 Zákona.

2. Súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel platobným rozkazom č.k. 21C/19/2022-13 zo dňa 20.04.2022. Voči predmetnému platobnému rozkazu podala žalovaná vecne odôvodnený odpor v zákonnej lehote dňa 16.05.2022, čím sa platobný rozkaz zo zákona zrušil. Žalovaná svoj odpor odôvodnila tým, že v nehnuteľnosti, kde má trvalý pobyt, na odber elektrickej energie je prihlásená jej matka, N. Y., ktorá je oslobodená od platenia úhrady oslobodená z dôvodu, že je dôchodkyňa. Žalovaná zároveň namietla premlčanie časti vymáhanej pohľadávky.

3. Následne žalobca svojim podaním zo dňa 07.06.2022 zobral žalobu v časti premlčanej sumy vo výške 134,56 Eur späť. Vo zvyšnej časti trval na svojej žalobe z dôvodu, že žalovaná pod VS: XXXXXXXXXXXX

neplatila pravidelne úhrady za služby verejnosti poskytované žalobcom na žalovanom odbernom mieste v období od 10/2016 do 11/2021. V evidencii platiteľov je ako odberateľ elektriny v danom odbernom mieste Y. X, Y. evidovaná žalovaná. Na danom odbernom mieste vznikla žalovanej povinnosť platiť úhrady za služby verejnosti poskytované žalobcom.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 25.07.2022 uviedla, že s čiastočným späťvzatím súhlasí. Žalovaná ďalej dodala, že na adrese Y. X, Y. je výlučnou vlastníčkou rodinného domu. Zároveň však na tejto adrese sídli firma N.-Y. V., G..M..B., v ktorej je spoločníčkou a koncesionárske poplatky na tomto odbernom mieste platí firma N.-Y., G..M..B., ako zamestnávateľ. Žalobca z toho dôvodu žiada o úhradu koncesionárskych poplatkov na jednom odbernom mieste od dvoch platiteľov.

5. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 31.03.2023 poukázal na to, že vznik povinnosti platiť úhrady za služby verejnosti je viazaný na dve kategórie platiteľov. V zmysle uvedeného je preto potrebné odlišovať platiteľa ako právnickú osobu podľa § 3 písm. b) Zákona, a platiteľa, resp. žalovanú, ako fyzickú osobu podľa § 3 písm. a) Zákona, pričom obaja majú postavenie platiteľa, len z iného právneho dôvodu. Daný súdny spor sa týka odberného miesta: Y. X.X, Y., EIC kód: XXZZSXXXXXXXXXXZ, VS: XXXXXXXXXXXX. V danom prípade sa žalobca domáha zaplata úhrad, ktoré žalovaná neuhradila v kategórii fyzická osoba. Platenie úhrad za služby verejnosti právnickej osoby nie je možné spájať s platením úhrad fyzickej osoby, keďže povinnosť platenia úhrad za služby verejnosti právnickej osoby je podmienené zamestnávaním aspoň troch zamestnancov. Povinnosť platenia úhrad právnickou osobou nie je viazaná na odber elektrickej energie, ako v prípade fyzickej osoby.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, Výzvou na zaplata nedoplatku zo dňa 03.11.2021, Prehľadom predpisov a platieb, výpisom firmy N.-Y. V. G..M..B., z obchodného registra, potvrdením B. Y. zo dňa 20.05.2022, Upomienkou Platobným dokladom SIPO I., Výzvou na zaplata nedoplatku zo dňa 05.02.2020, výpisom podnikateľského účtu firmy N.-Y. V. G..M..B., ako aj s vyjadreniami strán a zistil tento skutkový a právny stav veci:

7. V predmetnej veci žalobca, ktorý podal žalobu, svoju žalobu voči žalovanej v časti o zaplata 134,56 Eur zobral späť skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie podľa ustanovenia § 168 CSP, pričom žalovaná so späťvzatím súhlasila. Na základe týchto skutočností a s poukazom na citované ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a konanie v tejto časti v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil.

8. Podľa ust. § 3 písm. a) zák. č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon č. 340/2012 Z.z.“) platiteľ úhrady (ďalej len "platiteľ") je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

9. Podľa ust. § 3 písm. b) citovaného zákona platiteľ úhrady (ďalej len "platiteľ") je zamestnávateľ, ktorý v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu zamestnáva aspoň troch zamestnancov; na účely tohto zákona sa služobný úrad posudzuje ako zamestnávateľ.

10. Podľa ust. § 6 ods. 1 citovaného zákona platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 4,64 eura za každý aj začatý kalendárny mesiac.

11. Podľa ust. § 10 ods. 1 až 3 citovaného zákona, platiteľ, ktorý nezaplatí úhradu podľa § 7, je v omeškaní so zaplatením úhrady. Ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplata tejto úhrady a na zaplata poštových sadziab 23) súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplata úhrady. Ak platiteľ podľa § 3 písm. a) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 eur.

12. V predmetnom konaní skutkový stav nebol sporný, čiže žalovaná ako fyzická osoba, je odberateľkou elektrickej energie na odbernom mieste Y. X, Y.. Na Platobnom doklade SIPO I. je síce uvedená adresa Y. X.X, z ostatných predložených dôkazov, predovšetkým z potvrdenia B. Y. zo dňa 20.05.2022 je však jednoznačné, že v obci Y. adresa Y. X.X neexistuje. Súd uvedený údaj považuje len za písársku chybu

žalobcu, nakoľko je jednoznačné, že mali na mysli adresu Y. X, kde je žalovaná odberateľkou elektrickej energie. Nebolo sporné ani to, že žalovaná neuhradza žalobcovi poplatok vo výške 4,64 Eur mesačne, pričom jej za obdobie od 01.10.2016 do 30.11.2021 vznikla výška dlhu 283,04 eur, ktorý nezaplatila ani na základe výzvy žalobcu zo dňa 03.11.2021. Z uvedenej sumy si žalobca po späťvzati v konaní uplatňuje sumu 148,48 eur za obdobie od 04/2019 do 11/2021.

13. Žalovaná v predmetnej veci namietala, že na odbernom mieste Y. X, sídli firma N.-Y. V. G..M..B., ktorá pravidelne uhrádza poplatok za službu verejnosti, a z toho dôvodu žalobca od nej požaduje duplicitnú úhradu koncesionárskych poplatkov za rovnaké odborné miesto. Súd sa však s touto argumentáciou nestotožnil a poukázal na zákonné znenie § 3 zákona č. 340/2012 Z.z., ktorý rozlišuje dve kategórie platiteľov koncesionárskych poplatkov, pričom vznik poplatkovej povinnosti je u nich naviazaný na rozličné podmienky. V prvom prípade ide o fyzickú osobu, ktorej povinnosť platiť úhrady vznikne vtedy, ak je evidovaná ako odberateľ elektrickej energie, bez ohľadu na počet odberných miest. V druhom prípade ide o zamestnávateľa (môže ísť ako o právnickú osobu, tak aj o fyzickú osobu), ktorej povinnosť platiť úhrady vznikne v momente, ak začne zamestnávať minimálne tri osoby, bez ohľadu na to, či je odberateľom elektrickej energie. V zmysle takto formulovaných kategórií platiteľov je jednoznačné, že ich povinnosť platiť úhrady sa služby verejnosti sú viazané na rozličné podmienky, pričom ich nemožno kombinovať. To znamená, že obrana žalovanej je neúčinná, a to vzhľadom na skutočnosť, že firma N.-Y. V. G..M..B., neplatí úhrady za služby verejnosti za odberné miesto Y. X, Y., napriek tomu, že tam sídli, ale z dôvodu, že zamestnáva minimálne tri osoby.

14. Na druhej strane, žalovanej povinnosť platiť úhrady za služby verejnosti vznikla z dôvodu, že je odberateľkou elektrickej energie na odbernom mieste Y. X, pričom aj samotná žalovaná potvrdila, že ide o rodinný dom. Súd ďalej poukazuje na to, že u žalovanej nevzhliadol žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali jej oslobodenie od platenia vyššie uvedených úhrad, pričom samotná skutočnosť, že na predmetnom odbernom mieste sídli spoločnosť, ktorá úhrady vykonáva ako zamestnávateľ samo o sebe neodôvodňuje takéto oslobodenie v zmysle § 5 zákona č. 340/2012 Z.z.. Z toho dôvodu považoval súd nárok žalobcu na zaplatenie sumy 148,48 eur z titulu neuhradených úhrad za službu verejnosti za obdobie od 04/2019 do 11/2021 za odôvodnený a na jeho úhradu zaviazal žalovanú.

15. Súd žalobe vyhovel aj v časti o zaplatenie pokuty vo výške 17,- eur v zmysle § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z.z., keďže žalovaná svoj dlh nezaplatila do 30 dní od doručenia výzvy. Súd ďalej priznal žalobcovi aj preukázané výdavky s uplatnením pohľadávky vo forme poštových sadziab vo výške 1,85 eur, keďže riadne preukázal ich vznik, a to doručenkou, ktorou zasielal žalovanej výzvu na zaplatenie nedoplatku zo dňa 03.11.2021, ktorú si žalovaná prevzala dňa 11.11.2021.

16. Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 167,33 eur. Na druhej strane je však súd toho názoru, že žalobca zavinil zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 134,56 eur, keďže svoju žalobu v tejto časti zobral späť až potom, ako žalovaná účinne uplatnila námietku premlčania. Vzhľadom na skutočnosť, že miera úspechu žalobcu, ako aj miera je zavinenia za zastavenie konania sú porovnateľné, súd za súčasnej aplikácie § 255 a 256 CSP rozhodol tak, že nárok na náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán konania (ust. § 262 ods. 1 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolačné dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č. 233/95 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.